

Terrassa i Sabadell, i a l'altra banda, les contrades eminentment agrícoles, amb la capitalitat a Granollers». I partint d'aquesta consideració, ha proposat dividir el Vallès en dues grans demarcacions.

Aplaudeixo l'intent de reincorporar a la seva comarca natural, que és el Vallès, la rodalia de Sant Celoni, que tan arbitràriament fou junyida al Districte d'Arenys de Mar. En canvi, tinc de censurar que es vulgui segregat de la nostra comarca la vila d'Olesa de Montserrat, tan Industrial i tan pròxima a Terrassa.

Tampoc no puc estar d'acord, tot i reconèixer l'autoritat en la matèria d'En Pau Vila i dels altres ponents, — amb la denominació de Vallès Oriental i Vallès Occidental que han adoptat per a designar oficialment les dues demarcacions projectades, perquè el nom (de regust francès, dit sigui de pas), no respondria, en cap cas, a un criteri rigorosament geogràfic ni a cap tradició o rel popular viva.

I així veuríem com una gran llenca formada pels termes municipals de Santa Perpètua de la Moguda, Polinyà, Palausolitar, Sentmanat, Caldes de Montbui i Gallifa que, geogràficament, són del Vallès Oriental (jo diria del Central), restaria inclosa en la demarcació Occidental.

Per tant, si la divisió del Projecte prevalgués, caldria cercar una denominació més justa, i a fora del lèxic geogràfic o erudit, per tal que tingués sentit popular. Ben entès, això, si tanmateix es considerava indispensable, que jo no l'hi sé veure.

Anem a suposar que és un fet la divisió; que Granollers és el cap d'una demarcació i que Sabadell i Terrassa, per un repartiment de funcions, comparteixen la capitalitat de l'altra. Doncs, bé; amb el nom de Granollers expressaríem implícitament la seva demarcació, i dient Sabadell-Terrassa o Terrassa-Sabadell, fariem al·lusió a la demarcació llura, i àdhuc, pel nom de la ciutat que posaríem en prelación, restaria indicada quina exerciria en cada cas la funció de capitalitat.

Heu's ací com al meu semblar, no seria gens difícil d'entendre'ns perfectament sense necessitat d'aplicar a la comarca cap nom postís de la nostra invenció.

Cal tenir present que ni la divisió d'Alt i Baix Vallès, tot i tenir una certa tradició, alhora que un sentit molt vague, no ha estat mai popular.

No volguem, doncs, amb una denominació oficial, impròpia o artificiosa, partir en dos el Vallès, cosa que contradiria la unitat perfecte de la nostra comarca natural i el seu nom històric.

Sabadell, juliol de 1934.